

בתי המשפט

בש 000574/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: פ 008309/07

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא תאריך: 17/04/2008

בעניין: שוהם ברוך – אין הופעה המבקש

ע"י ב"כ עו"ד עמירם (עמרה) אבי חביב

נ ג ד

פרקליטות מחוז ת"א – פלילי המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד ניר ביטון

פרוטוקול

הסנגור:

המבקש לא התייצב, לא אמרתי לו להגיע, לא ידעתי שביהמ"ש זה עומד על התייצבותו. אני חוזר על הבקשה, סלע המחלוקת בעצם: חברי נעתר לחלק מהבקשה עצמה – עיינו ברשימת תיקי החקירה של כל המעורבים-הנחקרים. ישנו דיסק ובו מרוכזות התמונות. חברי מבקש שאצפה במשרדי התביעה בדיסק, אינני יכול לעשות זאת, שכן אני צריך גם לדבר איתו ולקבל הסברים מהנאשם. כל התמונות הן חלק מחומר החקירה. הדיסק הזה הופק מתוך המחשב של המבקש עצמו. המבקש צפה בתמונות האלה כל עוד היו בתוך המחשב, ופתאום מרגע שהמשרה תפסה אותו, הוא לא יכול לצפות בהן. היו תיקים, שאני יכול להעיד באופן אישי, שהיו בהם חומרים מאוד רגישים, שאני חתמתי על תעודת חיסיון ואני מוכן לחתום על התחייבות לפיה אם אקבל עותק מהדיסק, אצפה בו יחד עם הנאשם והוא לא יצא את דלת אמות משרדי וגם לעובדי המשרד לא תהיה גישה לחומר הזה, הוא יוחזק בכספת. כמו כן, למיטב הבנתי מדובר בתמונות שבו נראות בחורות לבושות.

כל התיק נולד ביוזמת תוכנית תחקיר של ערוץ 10. יש חומר גלם שנמצא בחזקת ערוץ 10, חומר הגלם הזה מתחיל מתדריכים שניתנו לאותם מתחזים/מתחזות.

הערת ביהמ"ש:

ראוי שהסנגור לא יוציא דברים מהקשרם וימנע מלהשתמש בביטויים שיש בהם קונוטציה שלילית כלפי תחקירנים שעשו במסגרת עבודתם העיתונאית לגילוי הפרשה ומבחינת האינטרס הציבורי יש לראות בעבודתם מעשה חיובי.

בתי המשפט

בש 000574/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: פ 008309/07

17/04/2008

תאריך:

כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

בפני:

הסגור ממשיך:

מרגע ההפקה עצמה התחקירנית ישבו וכתבו, תיעדו דברים מסויימים, הונחו לבצע פעולות מסויימות. אני לא יודע באיזה שלב המשטרה נכנסה לתמונה. ידוע הרי ששלב המעצרים בוצע על ידי המשטרה. איפה המשטרה הייתה מעורבת, באיזה חלק של התחקיר הייתה מעורבת, לא ברור, אבל לקראת סיום התחקיר המשטרה התערבה. האם המשטרה הייתה מעורבת בתחילת הפרשה או בסיומה זה לא משנה לי, אבל מה שכן משנה, כמו שהיום יש מזכרים שעורכים שוטרים לקראת פעולה מסויימת, הם באופן טבעי חלק מחומר החקירה. אני מבקש לדעת עובדתית במה, אם בכלל, הנחו חוקרים משטריים את תחקירני ערוץ 10 ו/או כל פעילות אחרת של היחידה החוקרת ביחד עם תחקירני ערוץ 10.

מחומר החקירה כפי שאני קראתי אותו עולה שהמשטרה החלה פעילותה רק בשלב המעצר, אבל זה לא נראה לי הגיוני כי בהכרח היה חייב להיעשות תיאום מוקדם ואני מבקש את התיעוד בעניין זה. אני סבור שחומר החקירה לא יכול להתמצות למה שערוץ 10 נתן למשטרה. יש קלטות וידאו, אני מניח שחלקים רבים מהפעולות תועדו. אנחנו קיבלנו מיצוי של הכתבה עצמה. אני רוצה לקבל את חומר הגלם ששימש לעריכת הכתבה. אני משווה לתיק עבודה כאשר מומחה או עד מסויים מבצע פעולה, תיק העבודה מונח בפני הסנגוריה. אני רוצה לבדוק את כל המהלך מתחילתו ועד סופו ואני חושב שזה אחד המקרים שבו אפשר לפסול כתב אישום מטעמי צדק.

כדי לתמצת את הטענה - אני רוצה לראות את השתלשלות העניינים מתחילת התחקיר ועד סופו וכל התיעוד שהיה בדרך.

ב"כ המשיבה:

אני סבור שהבקשה הזו היא בקשה קנטרנית לחלוטין. זו לא הבקשה הראשונה של חברי וגם אחרי זה הגיעו בקשה לפי סעיף 74. את כל החומר שחברי ביקש הוא קיבל. חברי טוען שיש דיסק, אבל אני אומר שאין דבר כזה. יש תמונות שהופקו מהמחשב. יש דיסק שצרבו מחומרים ספציפיים מהמחשב של הנאשם, חומרים שלא רלבנטיים לכתב האישום לא נצרבו. אני אומר שמסרנו את כל חומר החקירה לעיון הסנגור. יש פה חומרים של נשים בגירות עם בגדים ובלי בגדים. יש חומרים של קטינות, עם בגדים ובלי בגדים. כל החומרים היו על המחשב שלו. למיטב ידיעתי יש חומר צרוב על דיסק, אני לא מתחייב שזה כל החומר. יש סרטון פורנו צרוב על דיסק, זה אני יודע בבירור. כמו כן יש תמונות סטיל שנמצאות פה. הארד-דיסק נמצא במשטרה.

בתי המשפט

בש 000574/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: פ 008309/07

17/04/2008

תאריך:

כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

בפני:

התיק הזה הוא אחד מתוך פרשייה של 17 נאשמים. הנאשם הזה הוא הנאשם היחיד ששמר על זכות השתיקה. כשהציגו בפניו את התמונות של הבגירות (מציג לביהמ"ש), כיוון ששמר על זכות השתיקה לא ניתן היה להגיע לאותן נשים. אנחנו איננו יודעים מי הנשים שמצולמות בעירוס או קטינות שמצולמות בבגדי ים.

אני מפנה לסעיף 74 לחוק שעושה אבחנה בין העתקת חומר חקירה ועיון בחומר חקירה, מפנה לבשפ 6022/96, בימ"ש העליון, מדובר בנאשם שצילם שתי מתלוננות שמעשנות סמים ומקיימות איתו יחסי מין. אין ספק שזה חומר חקירה והסנגור ביקש את חומר החקירה הזה כי רוצה להתגונן. בימ"ש המחוזי קבע שצריך להעביר לו את החומר בתנאי שיתחייב בכתב שלא לעשות עם זה כל שימוש. ביהמ"ש העליון קובע פה שהגנת הפרטיות קודמת להכל, עושה אבחנה בין העתקה לעיון. בכל זמן שחברי רוצה הוא מוזמן למשרדי לראות את התמונות, איך זה יכול להגן על הנאשם אם זה יהיה במשרדו? מדובר בתמונות של קטינות, נשים אלמוניות.

באשר לחומר שבערוץ 10, אין לי מושג על מה מדובר, וזה לא התבקש בבקשת חברי המקורית לביהמ"ש. חברי מבקש זאת היום לראשונה פה בביהמ"ש.

לשאלת ביהמ"ש באשר לפעילות סמויה בין חוקרי המשטרה לתחקירני ערוץ 10, שקדמה לחקירה המשטרתית הגלויה אני עונה – לא הייתה פעילות סמויה משותפת. הייתה פעילות סמויה של ערוץ 10 ע"י התחקירנים, בשלב מסויים הודיע למשטרת ישראל על התחקיר ומה הודיע, אני אומר שזה נעשה בסמוך למועד חשיפת הפרשה. אני מצהיר במלוא האחריות המקצועית שאין בידי חומר כתוב באשר לפעילות משותפת בין ערוץ 10 למשטרת ישראל. משטרת ישראל לא התערבה ולא הנחתה את התחקירנים כיצד לעבוד. החלק היחיד של המשטרה זה מעצרו של הנאשם כשיצא מהבית. ברור שהמשטרה ידעה שהולך להיות בבית X פעילות, והיא המתינה בחוץ. אני לא מאמין שיש תיעוד כזה.

הסנגור:

לא קבלתי את חומר החקירה שכן לחברי יש תוכנה מסויימת שלא מאפשרת להאזין לשיחות. התחקיר עצמו התחיל בכך שיש דב גילהר עם התחקירניות ועשה סדר עבודה מסויים והוא הודפס, נכתב וזוכ"ד. מיום ליום ניתנו הוראות. ואת החומר הזה אני רוצה. ב- 10 ימים

בתי המשפט

בש 000574/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: פ 008309/07

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא תאריך: 17/04/2008

האחרונים שלפני המעצר הנאשם/המבקש לא יצר קשר. אותה תחקירנית יזמה את הקשר איתו. אני מניח שהיו הנחיות ON LINE, את ההנחיות האלה אין בידינו. חברי צריך לפנות באמצעות מפקד מחוז ת"א, לדב גילהר או לבוסים שלו ולבקש את כל ההוראות הכתובות להעביר אליו. כל החומר הכתוב שמהווה חלק מהתחקיר. אני רוצה שיצא צו לערוץ 10 שמורה להם לתת את כל החומר הכתוב, מושא התחקיר שהיה.

באשר לעיון בדיסק במשרד המשיבה – האיש הזה יעמוד על דוכן העדים, יבוא חברי, שיש לו יתרון עלי וישאל אותו לגבי התמונות, מה אני אעשה אז? אני מציע שחברי ישים סרטים על החלקים המוצנעים של הבחורות, אני צריך לראות רק את ראשן של הבחורות.

ב"כ המשיבה:

אנחנו לא יודעים מי הקטינה או מי האישה ולכן יש עניין של צנעת הפרט. התמונות של הבגירות והקטינות לא מבססות את כתב האישום. חברי לא יכול לחייב אותי לשאול בחקירה נגדית או לאו.

הסנגור:

אני מוכן לכל מגבלה ובלבד שאוכל לזהות את הבחורות הנראות בתמונות.

ב"כ המשיבה:

באשר לערוץ 10, יש הודעה של התחקירנית, מגיש לביהמ"ש.

ה ח ל ט ה

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ניסיון לבצע מעשה מגונה (גם בפומבי) והטרדה מינית. העבירות בוצעו באמצעות יצירת קשרים דרך האינטרנט כמפורט בכתב האישום. גילוי העבירות נעשה ביוזמת ערוץ 10.

בתי המשפט

בש 000574/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: פ 008309/07

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא תאריך: 17/04/2008

1 בפני בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ששני ראשים לה:
2 א. קבלת העתקי תמונות ו-2 סרטוני VIDEO ובהם תצלומי נשים, חלקן בעירום.
3 ב. חומר גלם המצוי בערוץ 10 ואשר הביא לגילוי הפרשה שהיא בבסיס כתב האישום.
4
5 לנוכח התנגדות הפרקליטות, קבעתי דיון לטיעונים בעל-פה. כל טענותיהם של ב"כ הצדדים
6 מפורטות בפרוטוקול ואין צורך לחזור.
7
8 בקליפת אגוז אציין רק שנציג המשיבה עו"ד ביטון מסכים שעשרות התמונות שבחזקתו אשר
9 הופקו מהמחשב של המבקש, הן חלק מחומר הראיות בהיותם ספק רלוונטיים. הפרקליט לא
10 מתנגד שהסנגור ומרשו יעיינו בהם. לגישתו יש לאבחן בין זכות העיון לזכות ההעתקה. את זכות
11 העיון יוכלו הסנגור והמבקש למצות במשרדי הפרקליטות, כפי שכבר עשו. את זכות ההעתקה
12 ראוי להגביל מטעמים של צנעת הפרט. לביסוס הטענה הפנה להחלטת בית המשפט עליון בבש"פ
13 6022/96. וכדי לשכנעני עד כמה עשויה להיפגע זכותן של המצולמות לפרטיות הציג לעיוני העתקי
14 תמונות רבות של נשים שזהותן לא הובהרה.
15
16 הסנגור טען שהתקדים איננו בר השוואה. לדעתו לאור מספרן הרב של התמונות תפגע הגנתו של
17 הנאשם אם לא יהיו בידי התמונות על מנת שבמהלך המשפט תהיה לו ולמרשו דרך לזהות אותן.
18 הסנגור לא מתעלם מזכויותיהן של המצולמות לפרטיות והצהיר שיהיה מוכן לקבל על עצמו
19 מגבלות מחמירות ככל שידרש למנוע פגיעה כזאת.
20
21 עלי לציין כי ההחלטה שאליה הפנה הפרקליט איננה המילה האחרונה שיצאה מלפני בית המשפט
22 העליון בנושא שבדיון. כב' השופט פוגלמן בשבתו כשופט בבית המשפט העליון פסק לאחרונה
23 בבש"פ 8706/07, **מדינת ישראל נ' ס' פ**, תק-על 2007(4), 2883, תוך שהוא נסמך על החלטתו של
24 כב' השופט א. רובינשטיין בעניין קרוכמל ופסק כדלקמן:
25

26 "על דרך הכלל, הניחה, אפוא, הפסיקה כי שאלת ההעתקה אינה אלא עניין
27 שבנוחות גרידא ולפיכך, הגבלתה אינה מגעת לכדי פגיעה בזכות העיון או בזכות
28 להליך הוגן. משמעות קבלתה של גישה זו היא, כי למעשה, גם מקום בו מוטלת
29 מגבלה על זכות ההעתקה של חומר חקירה נשמר האיזון הראוי בין הזכויות

בתי המשפט

בש 000574/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: פ 008309/07

17/04/2008

תאריך:

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

המתחרות שכן מחד, אין בהגבלה על זכות ההעתקה כדי לפגוע בזכות העיון או בזכות להליך הוגן ומאידך, מתאפשרת ההגנה על פרטיותם וכבודם של נפגעי עבירה. הפסיקה הניחה, אפוא, כי גם מקום בו מוטלת הגבלה על זכות ההעתקה של חומר חקירה לא נפגע האיזון ההולם ומתאפשר קיומן המשותף של שתי הזכויות.

אולם להשקפתי, אין מקום לקביעה קטגורית וגורפת לפיה הטלת מגבלות על זכות ההעתקה אינה פוגעת בזכות העיון ובזכות להליך הוגן. לא ניתן לשלול על הסף קיומם של מצבים בהם להגבלתה של זכות ההעתקה תהיינה השלכות במישור המהותי של הגנת הנאשם, ולא רק במישור הנוחות גרידא. לא יהיה זה בלתי סביר להניח כי בנסיבות מסוימות, העתקתו של חומר החקירה תאפשר לנאשם ולסניגורו לשקוד על הכנתו של קו ההגנה באופן מעמיק יותר. כך, בעניין קרוכמל ציין השופט א' רובינשטיין כי "יש חשיבות לזכות ההעתקה, לא רק כעניין שבנוחות אלא במידה רבה כעניין שבמהות, שכן בחומר בידי הסניגור כ"ביד היוצר" מתאפשר לו לערוך את הכנותיו כדבעי, כולל הצלבות, השוואות, וכל פעולה מקצועית נדרשת".

במקרה שבדיון, הפרקליט הצהיר שאיננו מוכן בשלב זה להתחייב שלא לעשות שימוש בתמונות במהלך משפטו של המבקש, ובהחלט יתכן שגם התמונות תהינה חלק מהמשפט ולו במהלך חקירתו הנגדית של המבקש. מכאן שיש לאפשר למבקש להכין את הגנתו כראוי. בהתחשב במספרן הרב של התמונות, הוא לא יוכל להיות ערוך להגיב לפרטיותן של כל המצלומות ולחילופין למצלומת שתיבחר באופן אקראי על ידי התובע, אם לא יהיה בפניו כלי כלשהו שבעזרתו יוכל להתמקד בשאלה ולהשיב עליה. באופן פרטני לגבי תמונות ספציפיות. ייתכן גם שהתייחסות למצלומת ספציפית או כמה כאלה תהייה דרושה למבקש גם במהלך חקירתו הראשית. כך שסירוב גורף לבקשה עלול לפגוע בזכותו החוקתית של המבקש להליך הוגן.

המקרה דנן הוא, הדוגמא, למקרים בהם זכות ההעתקה נדרשת לא רק מטעמי נוחיות אלא מטעמים מהותיים. אין בכך לאיין כמובן את זכויותיהן של המצלומות לפרטיות ועל בית המשפט למצוא את הנקודה שבה מתאזנות הזכויות המתנגשות.

בתי המשפט

בש 000574/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: פ 008309/07

17/04/2008

תאריך:

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

לאחר ששקלתי ובחנתי הגעתי למסקנה שניתן להשיג את האיזון הנדרש, באם יותר לסנגור
להעתיק **אך ורק** את ראשיהן של המצולמות, ההעתקים יימסרו לידי הנאמנות של הסנגור, כנגד
חתימה על התחייבות לשמור עליהם בכספת במשרדו, ולעיין בהם **בעצמו ואו בנוכחות המבקש**
בלבד וזאת לצרכי הכנת ההגנה ולא מעבר לכך. מיד עם תום המשפט יוחזרו ההעתקים למשרדי
הפרקליטות.

למעלה מהדרוש מוצאת אני להוסיף, שנחישותו של הפרקליט באשר לשמירה על פרטיותן של
המצולמות מבססת מסקנה שאם וכאשר יעשה שימוש בתמונות אלה במהלך המשפט יתבקש
השופט היושב לדין לעשות כן בדלתיים סגורות בלבד.

באשר לחומר הגלם שמצוי על פי נטענה בחזקת ערוץ עשר - בטרם החלטה לגופו של עניין, על
הפרקליטות, בין בעצמו ובין באמצעות מי מטעמו ביחידה החוקרת, לפנות לנציגי ערוץ 10, ולקבל
מידע אם קיים ברשותם חומר כתוב או מצולם כל שהוא ששימש לתחקיר שקדם להכנת הכתבה
הטלוויזיונית, כגון הוראות שניתנו לתחקירנית, הבהרות אמצעים וכיו"ב. ובמידה וחומר כזה
קיים, יתבקש ערוץ 10 למסרו לידי נציג פמת"א. במידה לדעת ערוץ 10 החומר איננו בר גילוי
תועלה עמדת הערוץ על הכתב, ותימסר לעיון נציגי ב"כ הצדדים, וזאת לא יאוחר מה – 15.05.08.

בהתאם לכך ובמידה והדבר יידרש למבקש יוכל לחזור ולפנות לבית משפט זה, ולבקש קביעת
מועד להמשך דיון.

לבקשת הפרקליט, ניתנת לו שהות לשקול הגשת ערר. אינני מחייבת אותו לאפשר צילום חלקי של
התמונות וזאת עד ליום 15.5.2008 או עד החלטה שיפוטית אחרת.

ניתנה היום י"ב בניסן, תשס"ח (17 באפריל 2008) במעמד הצדדים.

דורית רייך-שפירא, שופטת